

selvejende institutioner m. v. forekommer det naturligt at tage hensyn til de andre erhvervsvirksomheder, f. eks. aktieselskaber og personlige firmaer, som de pågældende institutioner m. v. konkurrerer med. I nærværende lovforslag er aktieselskabers indkomst foreslået beskattet med 44 pct. af den del af indtægten, der overstiger 5 000 kr., jfr. § 17. Ud fra princippet om så vidt mulig ligelig beskatning af indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed, er det foreslået, at selvejende institutioner og foreninger m. v. skal svare skatten af deres indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed efter samme regler.

Denne ordning må i almindelighed anses for rimelig, og der synes alene at være grund til en lempeligere beskatning i tilfælde, hvor en selvejende institutions formål ifølge vedtægterne er almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt. En lempeligere beskatning i disse tilfælde bør dog næppe indrømmes efter de hidtil fulgte retningslinier. Erfaringerne har vist, at det ofte er en forholdsvis beskedne del af erhvervsindtægten, der anvendes til almennyttige formål; den overvejende del af indtjeningen investeres i den erhvervsmæssige virksomhed. Der har foreligget tilfælde, hvor man har ment at måtte nedsætte aktieselskabers beskatning til institutionskat i henhold til den foran beskrevne praksis, og hvor de til almennyttige formål medgåede beløb har været langt mindre end den skattebesparelse, som er opnået ved skattnedsættelsen. Der synes ikke at være rimelig grund til, at de beløb, som den selvejende institution anvender til konsolidering, skal beskattes lavere end de beløb, som et aktieselskab anvender til samme formål. Der foreslås derfor en ny ordning med hensyn til skattnedsættelse for institutioner med almennyttigt formål samt for aktieselskaber, hvis aktiekapital praktisk taget udelukkende ejes af en institution med almennyttigt formål. Efter § 3, stk. 2, kan de nævnte institutioner og selskaber opnå skattefritagelse for de beløb, der i det pågældende indkomstår er anvendt til almennyttige formål. Institutioner og foreninger kan endvidere efter reglen i stk. 3 opnå skattefritagelse for beløb, der er henlagt til de nævnte formål. Det er dog en betingelse herfor, at de henlagte beløb efter finansministerens skøn er effektivt udskilt fra erhvervsvirksomheden og anbragt uden for denne, samt at ledelsen er forpligtet til ikke at stille beløbene til disposition for erhvervsvirksomheden.

Ved opgørelsen af det beløb, der kan fritages for beskatning, skal eventuel indtægt ved ikke-erhvervsmæssig virksomhed i første række anses for medgået til det almennyttige formål.

Stk. 4. Efter denne bestemmelse kan finansmini-

steren under ganske særlige omstændigheder efter ansøgning nedsætte skatten af foreninger og institutioner m. v. med indtil halvdelen, selv om den pågældende forenings formål ikke er almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt.

Til § 4.

Bestemmelserne i § 4 svarer i alt væsentligt til den gældende statsskatte-lovs § 35, stk. 3 og 4.

I stk. 1 har man fastslået som hovedreglen, at den første ansættelse skal baseres på hele indkomsten i den forløbne regnskabsperiode uden hensyn til periodens længde. Det må nemlig normalt anses for upraktisk at forlange en ansættelse foretaget, så længe der ikke foreligger en afsluttet regnskabsperiode som grundlag for beskatningen, og da selskabsskatten ifølge forslaget stort set er proportional, skulle der som regel ikke foreligge betænkeligheder ved at afvente regnskabsafslutning. Skulle det forekomme, at et selskab vil udnytte bestemmelsen i stk. 1 til at skaffe sig en uforholdsmæssig lang skattecredit ved at udstrække den første regnskabsperiode til f. eks. fem år, vil ligningsrådet i medfør af bestemmelsen i stk. 3 kunne gennemtvinge en skatteansættelse, når der er forløbet et år efter stiftelsen eller påbegyndelsen af skattepligtig virksomhed.

Bestemmelsen i stk. 2 tager sigte på tilfælde, hvor et selskab afslutter regnskab kort før skatteårets begyndelse f. eks. pr. 31. marts, og hvor det bl. a. af hensyn til færdiggørelsen af regnskabet og tidspunktet for generalforsamlingens afholdelse kan være praktisk først at medtage selskabet ved skatteansættelsen for det efterfølgende skatteår.

Til § 5.

Reglen svarer til de i den gældende statsskatte-lovs § 36, stk. 4-8, indeholdte bestemmelser. Det er dog udtrykkeligt fastsat, at den afsluttende skatteansættelse skal finde sted for det skatteår, i hvilket opløsningen finder sted. Denne regel stemmer med skattemyndighedernes praksis.

Efter de gældende regler er det altid bestyrelsen, der har anmeldelsespligten; men ifølge nærværende forslag skal anmeldelsen indsendes af likvidator, når en sådan er valgt eller beskikket, og kun, såfremt dette ikke er tilfældet, af bestyrelsen. Endvidere fastslås det positivt, at pligten også omfatter indgivelse af en opgørelse af indkomsten i det i betragtning kommende tidsrum. Den nu gældende regel om bøde for unkladelse af at opfylde oplysningspligten er foreslået ændret, således at bøde kun kan ikendes de personer, der er ansvarlige for unkladelsen. Endvidere er indsat en be-